

Forligsvæsenet i Norge stillet sig langt uheldigere end i Danmark, idet i Norge, som omtrent har et ligesaa stort Indvaanerantal som Kongeriget Danmark — i Hertugdømmerne har Forligsvæsenet ikke fundet og finder ikke Sted — Antallet af de Sager, der have været Gjenstand for Forligs-Prøve, omtrent har været dobbelt saa stort som her. Jeg tilføjer, at Forskjellen i Nationalkarakteren ogsaa for en stor Deel kan have været Grunden dertil, men paa den anden Side er der dog kun i Norge forligt omtrent $\frac{1}{3}$ af disse Sager, medens i Danmark omtrent $\frac{2}{3}$ af de Sager, der have været Gjenstand for Forligs-prøve, ere blevne forligte. I Norge er der i Reglen henvisst 3 Gange saamange Sager til Rettergang, som i Danmark, hvorimod jeg ikke skal nægte, at med Hensyn til de Sager, der have været Gjenstand for endelig Dom, stiller Forholdet sig noget gunstigere for Norge end her. Jeg skal saaledes oplyse, at i Norge har der, efter et Gjennemsnit af 10 Aar, aarlig været foretaget for Forligsvæsenet — saavel for det almindelige Forligsvæsen som af Politis Sager, forsaavidt de kunne forliges, Sager, der angaae Gjeldscommissionen, samt Gjestereis, Sorets- og Skilsmisfesager — 59,514 Sager, medens der i Danmark kun har været foretaget 35,085 saadanne Sager; i Norge bleve 33,705 Sager forligte, i Danmark 23,299, og til Retterne bleve i Norge henvisste 24,852 Sager, i Danmark 8,109, altsaa blev i Norge $\frac{5}{12}$ af Sagerne henvisste til Retten, medens det Samme i Danmark kun var Tilfæl-

det med $\frac{2}{3}$. Disse Oplysninger kunne vistnok ikke have Stort at betyde her, efterat Thinget har vedtaget de foreliggende Forandringer i Forligslovgivningen, men de kunne dog mulig have deres Berettigelse, forsaavidt som de jo ogsaa blive bekendte for det andet Thing, og derfor har jeg troet at burde meddele dem.

Ordføreren: Jeg troer rigtignok heller ikke, at disse norske Betragtninger kunne vedkomme denne Sag meget, især da det foreliggende Lovforslag er saa overordentlig forskjelligt fra den norske Forligslovgivning. I Norge have de Vedkommende jo vel Frihed til selv at vælge, men de ere paa den anden Side bundne til at vælge een af de To, som Amtmanden foreslaaer, og jeg troer altsaa ikke, at den Forandring, der blev indført i Norge, gaaer saavidt som den her foreslaaede.

Da ingen Flere begjærede Ordet, freb man til Afstemning, hvorved Lovforslaget, efterat være blevet oplæst i den Form, det havde indtaget ved 3die Behandling (see Aphanget), vedtoges eenstemmig med 74 Stemmer, og vil altsaa nu være at overfende til Lands-thinget.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt. Forinden jeg angiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg blot henlede Opmærksomheden paa, at Forslaget til en Rigsretsaction er under Trykken og vil kunne findes omdeelt paa Pladserne imorgen tidlig.